

Indfødsret, naar han iøvrigt utvivlsomt var udtædt af undersaatligt Forhold til Danmark og havde taget Hjem i et andet Land. Afseet fra de tvende ovenfor nævnte Tilfælde, skjønnes det ikke, at vor Lovgivning om Indfødsret og særlig om denne Rets Ufortabelighed lettelig vil kunne fremkalde nogen Conflict med andre Stater; thi den Omstændighed, at vi, uden at gjøre mindste Indgrib i den Paa-gjældendes Rettigheder og Forpligtelser som Borger i den fremmede Stat, tillægge ham visse Rettigheder og Fordele i Forhold til den danske Stat, synes ikke at kunne krænke nogen anden Stats Interesser. Derimod skal Udvalget henlede Opmærksomheden paa, at en Kilde til internationale Collisioner ligger i den store Lethed, hvormed Undersaatsforholdet — aldeles uden Hensyn til Indfødsretten — efter den gjældende Ret baade stiftes og opløses, idet det, som bekjendt, maa antages, at en Fremmed, uden Hensyn til hans eget Onske, bliver dansk Undersaat blot ved at tage fast Bopæl her i Landet, og omvendt en dansk Undersaat udtæder af dette sit Undersaatsforhold blot derved, at han opgiver sin Bolig her i Landet. Den sidste Sætning vil ikke berede nogen Vanffelighed, da ikke mange Stater vise større Liberalitet i at give Slip paa Undersaatbaandet end vi, men derimod vil den første Sætning i visse Forhold afstedkomme Tvistigheder, da flere fremmede Stater ikke ville gaae ind paa den Betragtningmaade, at en Person blot ved det Factum, at han tager Bopæl i Danmark, skulde, uden Hensyn til sin egen Villie og uden Hensyn til sit forrige Hjemlands Lovgivning, heelt og holdent blive dansk Undersaat. Saavidt Udvalget veed, har der ogsaa været Exempler paa Tvistigheder imellem vore Skifteretter og fremmede Staters Consuler, opstaaede derved, at vore Skifteretter ifølge den danske Lovgivning navnlig Frdn. 21de Juni 1793, have taget Boet efter Udlændinge, som havde taget fast Bopæl her, under Behandling til Skifte og Deling efter dansk Ret, medens vedkomnende fremmede Consul formeente, at Gæstgædderne burde udleveres til den Udlændings oprindelige Fædreland, hvis Undersaat han

ifølge dets Lovgivning ikke havde ophørt at være. Egeledes ville Tvistigheder om en Persons Skattepligt i visse Tilfælde kunne opstaae, navnlig med Hensyn til personlige Skatter, da disse ifølge adskillige Landes Love ikke kunne paalægges Udlændinge, men kun Landets egne Undersaatter; naar det da ikke af et fremmed Land anerkjendes, at dets Borgere blot ved at tage Bopæl her i Landet gaae over til at blive danske Undersaatter, ville saadanne Personer, med Ret eller med Uret, let faae Medhold, naar de paakalder hiint Lands Beskyttelse imod Skatteafkrævning her.

Udvalget troer derfor, at denne Green af Lovgivningen efter Nutidens udviklede Samvænsforhold trænger til en videregaaende Revision ikke blot i Henseende til Indfødsretten, men ogsaa i Henseende til Undersaatsforholdet. Det er derfor ogsaa forekommet Udvalget noget tvivlsomt, om man ikke for nærværende Tid skulde indskrænke sig til at foretage en saadan Forandring i Børnepligtslovgivningen, at derved, de i Lovforslagets Motiver paa pegede Collisioner kunde undgaaes, idet man iøvrigt maatte opfordre Regjeringen til at tage Spørgsmaalet om en Revision af hele den herhenhørende Lovgivning under Overveelse. Naar Udvalget dog ikke er gaaet denne Vej, men i det Hele er gaaet ind paa den i Regjeringens Forslag liggende Tanke, er det navnlig begrundet i, at man — aldeles uden Hensyn til de mulige internationale Conflictier — finder det i sig selv fuldkomment rigtigt, at Personer, der ere Borgere i fremmede Stater, ikke bør kunne udøve de til dansk Indfødsret knyttede Rettigheder eller undergives de af dem flydende Forpligtelser, saalænge de ikke staae i dette Forhold. Derimod forekommer det Udvalget, at de nævnte Personer ikke længere bør være udelukkede fra at udøve de til dansk Indfødsret knyttede Rettigheder og bære de tilsvarende Forpligtelser, saasnart de træde i Undersaatsforhold til Danmark, og opgive Undersaatsforholdet til det fremmede Land; under disse Omstændigheder synes det naturligt, at ogsaa deres Indfødsret træder i fuld Virksomhed. Udvalget har derfor ikke kunnet følge Regje-